

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011376
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011376.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov senátu JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti odsúdenému R. Q., nar. XX.XX.XXXX vo E., trvale bytom X. - E. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 13. apríla 2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.01.2022, sp. zn. 6Pp/338/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.01.2022, sp. zn. 6Pp/338/2021, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený R. Q., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/55/2020 zo dňa 08.12.2020 a trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/163/2018 zo dňa 20.12.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/163/2018 zo dňa 31.05.2021 (neosvedčenie sa v skúšobnej dobe) a podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil súd odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov za súčasného nariadenia probačného dohľadu v trvaní 18 mesiacov a uloženia zákazu priblížiť sa k poškodenej L. Q. na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal sťažnosť prokurátor do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V odôvodnení sťažnosti uviedol nasledovné:

„V prvom rade je potrebné poukázať na hodnotenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 17.12.2021, ktoré podrobne a komplexne charakterizuje odsúdeného z hľadiska jeho správania sa vo výkone trestu, pričom záverom konštatuje, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienene prepustenie a neodporúča ho podmienene prepustiť. Jedným z dôvodov je aj nepriaznivá resocializačná prognóza a riziko sociálneho zlyhania z dôvodu možnej recidívy trestnej činnosti.

Zástupca ústavu na výkon trestu na verejnom zasadnutí zotrval na písomnom hodnotení odsúdeného, pričom naďalej ho neodporúča podmienene prepustiť.

Pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného bolo potrebné brať do úvahy všetky objektívne skutočnosti prezentované na verejnom zasadnutí a to hlavne hodnotenie ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktoré je možné považovať za jeden z rozhodujúcich podkladov, ktorý mal slúžiť k posúdeniu žiadosti odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Obsah hodnotenia ústavu na výkon trestu však s určitosťou netvorilo taký jednoznačný podklad k rozhodnutiu, aby bolo možné rozhodnúť o prepustení obvineného z výkonu trestu odňatia slobody.

Okrem toho je potrebné podotknúť, že odsúdený sa v krátkom časovom období rokov 2018 a 2020 dopustil rovnakej násilnej trestnej činnosti a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1,2 písmeno b/ Trestného zákona, z čoho možno usúdiť, že predchádzajúce odsúdenie za tento trestný čin nemalo prakticky žiadny výchovný účinok a nepôsobilo dostatočne represívne. Nie je preto žiadna záruka, že v prípade jeho podmieneného prepustenia bude viesť riadny život a nedopustí sa uvedenej trestnej činnosti.

Na základe týchto skutočností preto navrhujem Krajskému súdu v Trenčíne, aby napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne zrušil a zároveň mu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Odsúdený sa k sťažnosti prokurátora do konania neverejného zasadnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/55/2020 zo dňa 8.12.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/6/2021 zo dňa 4.3.2021 bol odsúdenému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 Trestného zákona právoplatne uložený nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/163/2018 zo dňa 20.12.2018 bol odsúdenému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364

ods. 1 Tr. zákona právoplatne uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Uznesením toho istého súdu sp. zn. 3T/163/2018 zo dňa 31.5.2021 bolo rozhodnuté, že odsúdený sa vo vyššie uvedenej skúšobnej dobe neosvedčil a vykoná si trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Vo vzťahu k formálnym podmienkam podmiennečného prepustenia treba uviesť, že odsúdený vykonával nepodmiennečný trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/55/2020 od 25.6.2020 do 25.10.2021 a ostatný trest odňatia slobody uložený v trestnom konaní sp. zn. 3T/163/2018 začal vykonávať od 25.10.2021 do predpokladaného konca trestu dňa 25.4.2023. Odsúdený má teda v súčasnej dobe vykonaný trest prevyšujúci zákonom predpísanú výmeru pre splnenie podmienok podmiennečného prepustenia (§ 66 ods. 1, písm. b/ Tr. zák.).

Pokiaľ ide o materiálnu podmienku spočívajúcu v preukázaní polepšenia odsúdeného, krajský súd pripomína, že okresný súd vo vyššie citovanej časti napadnutého uznesenia poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Z odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu vyplynulo, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvý krát vo výkone trestu, je na požadovanej úrovni, odsúdený je nekonfliktný, nevykazuje žiadne disciplinárne tresty a rešpektuje pokyny príslušníkov ZVJS. Podľa krajského súdu uvedené skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, ktoré preukazujú bezproblémové vystupovanie odsúdeného a pozitívnu tendenciu v zmene správania odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si počas neho začal uvedomovať svoje zavinenie na trestnej činnosti.

Čo sa týka splnenia ostatnej podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Okresný súd v napadnutom uznesení vo vzťahu k preukázaniu druhej podmienky

nevyhnutnej na podmienené prepustenie konštatoval nasledovne : „Odsúdený má v Registri trestov 2 záznamy, čiže ide o odsúdenia, následkom ktorých momentálne vykonáva dva postupne uložené tresty odňatia slobody. Negatívne síce vyznieva skutočnosť, že odsúdený sa neosvedčil počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/163/2018, no ako už bolo uvedené vyššie, súd vzal zároveň do úvahy, že vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát, a to v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený teda nemá mimo aktuálne dve odsúdenia žiadnu inú nepriaznivú trestnú minulosť, ktorú by súd mohol v jeho prípade zobrať na zreteľ. Čo sa týka možných obáv z budúceho správania sa odsúdeného na slobode, a to najmä voči svojej bývalej družke, poškodenej L. Q., súd považuje stanovený zákaz priblíženia sa na vzdialenosť kratšiu ako 5 (päť) metrov ako dostatočnú záruku, že podobné konanie, za ktoré bol odsúdený potrestaný, sa už nebude opakovať. Ako sa odsúdený aj sám vyjadril na verejnom zasadnutí, nemá už záujem sa s poškodenou kontaktovať. Vo vzťahu k problémom odsúdeného s požívaním alkoholu súd na tomto mieste uvádza, že považuje za dostatočné doterajšie pôsobenie vhodne zvoleného penitenciárneho zaobchádzania v ústave na výkon trestu odňatia slobody a tiež poukazuje na skutočnosť, že mu v rámci predošlých odsúdení nebolo uložené žiadne ochranné protialkoholické liečenie.“

S ohľadom na citované skutočnosti má krajský súd za to, že okresný súd sa neopomenul zaoberať aj skutočnosťami svedčiacimi v neprospech odsúdeného, na ktoré poukázal prokurátor v dôvodoch svojej sťažnosti a uviedol, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa názoru krajského súdu úvahy okresného súdu vychádzajú zo zistených skutočností, svedčiacich nielen v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného (na rozdiel od argumentácie prokurátora v dôvodoch podanej sťažnosti), pričom obsahujú logické a rozumné argumenty, vychádzajúce z individuálnych okolností tohto prejednávaneho prípadu. V tomto ohľade uložený zákaz priblíženia sa k poškodenej aj podľa názoru krajského súdu eliminuje riziko recidívy zo strany odsúdeného, na ktorého pred spáchaním trestných činov, pre ktoré je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, nebolo pôsobené výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody. S prihliadnutím na preukázané polepšenie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.